

Afscheid van drie CSWO-senioren

In april verandert het bestuur van CSWO: voorzitter Ben Brouwer, secretaris Annie Slaa, en penningmeester Guus Latuasan nemen afscheid.

Alliedrie waren ze jarenlang gezichtsbepalend in het seniorenbeleid in Wageningen. Na hun pensionering kwamen ze, vanzelfsprekend vanuit hun verleden in vakbonden en politieke partijen, bij een ouderenbond terecht. Zo belandden ze eind jaren 90 in het bestuur van CSWO.

Annie Slaa kwam van de RPF en de CU-raadsfractie toen ze in 1998 lid werd van de PCOB: 'Het was niet zozeer idealisme,' vertelt ze. 'Ik heb altijd een brede belangstelling gehad, en het was ook iets dat je gewoon hoort te doen.' Ben Brouwer en Guus Latuasan, afkomstig van de FNV, sloten zich aan bij de ANBO.

CSWO was toen, eind jaren 90, een los overleg van de drie ouderenbonden in Wageningen. Het voorzitterschap rouleerde. De samenwerking was vruchtbaar en

Scheidend CSWO-secretaris Annie Slaa-de Jong en scheidend CSWO-penningmeester Guus Latuasan voor de Wielewaag. Aftredend voorzitter Ben Brouwer was op vakantie.

verhelderend: 'Wantrouwen werd vertrouwen,' constateert Brouwer. 'We hebben veel van elkaar geleerd,' zegt Slaa.

Het werk groeide. Er kwam een onafhankelijk dagelijks bestuur; dat vormde met de voorzitters van de ouderenbonden CSWO. Praktische

belangenbehartiging, daar ging het om. Bijvoorbeeld: CSWO dacht mee over het woonkeurmerk, bepleitte een prikpost toen het ziekenhuis verhuisde, zorgde voor een seniorenprogramma op 5 mei, organiseerde de belastinghulp en de Leefbeurs en stond aan de

wieg van het WMO-netwerk en de ouderenadviseurs. Er blijft nog veel te doen. Latuasan benadrukt het belang van aandacht voor vereenzaming: 'CSWO moet proberen juist alleenstaande ouderen te bereiken, misschien wel met huisbezoeken, om hun netwerk te

verbreden.' Brouwer vult aan: 'CSWO moet werken aan draagvlak onder alle senioren, ook die niet bij een bond zitten.' En Slaa constateert: 'Alleen met een breed draagvlak kan CSWO de luis in de pels van maatschappelijke organisaties blijven.' (JM)

Uw zorg, onze zorg

In de zorgsector is de cliëntenraad ooit ontstaan om de gemeenschappelijke belangen van de klanten te verdedigen. Ontvangers van zorg of familieleden in deze raad hebben het recht zich te bemoeien met het beleid van de zorginstelling. Het bestuur ervan moet rekening houden met het advies van de cliëntenraad.

De veranderingen in de zorg hebben gevolgen voor de cliëntenraad. Ouderen moeten zo lang mogelijk in hun eigen woonomgeving blijven. Familie, burens en bekenden worden geacht mantelzorg te verlenen; pas als dat niet kan, wordt thuishulp uit publiek geld betaald. Dus ook als ze geen klant zijn, heb-

ben familie of burens reden om de kwaliteit van de zorg te bewaken.

Pas als vanwege lichamelijke of geestelijke conditie zelfstandig wonen niet langer mogelijk is, verhuist men naar een verpleeghuis. Vroeger woonde men soms jaren in een zorginstelling, tegenwoordig telt men het verblijf in maanden. De bewoners zitten niet zelf meer in de cliëntenraad. Zij worden vanwege hun conditie vertegenwoordigd door familieleden of bekenden, als daar belangstelling voor is: de korte woontijd in het tehuis werkt dat tegen. Steeds vaker blijven mensen bij gebrek aan opvolging uit plichtsbesef in de cliëntenraad, zelfs als degene die zij vertegenwoordigden is overleden.

Men probeert ook wel andere vormen van medezeggenschap, maar het is

onvermijdelijk dat iemand namens de bewoners voor hun belangen opkomt – zichzelf kunnen dat niet meer. In de thuiszorg ligt het anders. Daar bestaan ook cliëntenraden, maar de klanten weten soms niet van het bestaan ervan, of zien het nut er niet van, terwijl juist in de thuiszorg de afweziging van hulp en eigen inzet steeds gecompliceerder is geworden.

Een cliëntenraad kan alleen bestaan dankzij betrokken klanten. Op de websites van de zorginstellingen in Wageningen vindt u meer informatie. Pieter Pauw (Vilente), Rumah Kita en Oranje Nassau's Oord (beide Zinzia) hebben in elke vestiging een cliëntenraad. Vilente heeft bovendien een cliëntenraad voor thuiszorg. De Nudenhof en Torckdael vallen onder de cliëntenraad van Opella. (PvG)

Ik heb mijn bril niet bij me

Mensen die al hun hele leven moeite hebben met lezen en schrijven, hebben vaak trucs om dat probleem te verbergen. Ze gebruiken bijvoorbeeld excuses om onder het lezen en schrijven uit te komen. Reacties als 'Ik heb mijn bril niet bij me' of 'Dat formulier vul ik thuis wel in' verleiden de ander om te helpen, zodat de zogenoemde laaggeletterde niets hoeft te laten merken.

Want jammer genoeg schamen deze mensen zich vaak voor hun probleem. Maar liefst 2,5 miljoen mensen in Nederland hebben grote moeite met lezen, schrijven, rekenen of digitale vaardigheden. Mensen met een andere moedertaal dan Nederlands vinden hulp vragen bij het leren van taal heel normaal. Voor mensen met Nederlands als moedertaal is dat anders.

Soms hebben mensen nooit goed leren lezen en schrijven of zijn deze vaardigheden zo ver weggezaakt zijn dat ze er in het dagelijks leven last van hebben. En de maatschappij vraagt ook

steeds meer, onder andere door de verregaande digitalisering. In combinatie met onvoldoende beheersing van de basisvaardigheden, leidt dit voor veel mensen tot belemmeringen in het dagelijks leven. Bijvoorbeeld bij het vinden van werk, of doorgroeien in een baan, of niet van schulden af kunnen komen. Voor deze mensen is de drempel om hulp te vragen of zelfs het erkennen van de situatie, onbeschrijfelijk hoog.

Het (digi)Taalhuis kan mensen helpen die moeite hebben met lezen, schrijven, rekenen of digitale vaardigheden. Bent of kent u iemand die meer zou willen weten over wat er allemaal kan? Kom dan (samen) naar het spreekuur van het (digi)Taalhuis (bblthk, Stationsstraat 2) op dinsdagen van 18 tot 20 uur en op donderdagen van 15:30 tot 17:30 uur. Meer informatie: www.digitaalhuiswageningen.nl, mail digitaalhuis@bblthk.nl, telefoon 0317-466888. (Gonneke Bennes)

Zonnebloemboottocht

Op vrijdag 12 mei 2017 organiseren De Zonnebloem Wageningen en CSWO een boottocht met het passagiersschip Nirvada, voor leden van de ouderenbonden die minder mobiel zijn en moeilijk mee kunnen met de jaarlijkse busreis. Het wordt een geheel verzorgde boottocht over de Rijn, met entertainment, hapjes, drankjes, een

driegangendiner en vrijwilligers die u terzijde kunnen staan. De afvaart is om 10 uur vanuit de Wageningse haven; om half 5 meert de boot weer aan. Deelname kost 40 euro. Aanmelden vóór 15 maart 2017. Belangstelling? Neem contact op met Annemie Jacobs, telefoon 0317-410423, mail annemie101@hotmail.com.

De kunst van het afhankelijk worden

Deze zin zet je aan het denken. Hoezo, kunst? Je moet wel, als je pech hebt. Soms doemt het op als een schrikbeeld: wat als? Maar piekeren heeft geen zin. Vooral 's nachts niet: dan is de wereld zwart-wit en dat maakt de problemen zeker niet kleiner. Sommige mensen, meer dan u denkt, zien hun wereld al instorten als ze achter een rollator moeten gaan lopen. Daarom wordt de stap om dat te doen vaak (te) lang uitgesteld. Eenmaal gezet hoor je: Had ik het maar eerder gedaan! Maar dat schijnt je pas door ondervinding en niet door overlevering te geloven.

En dat is nog maar de afhankelijkheid van een ding. Je voelt weer de balans. Hoe uitgebreider de hulpmiddelen, hoe meer de afhankelijkheid gevoeld wordt, omdat die zichtbaarder wordt. Met het gebruik geef je toe: ik kan niet meer zonder. En dan kijken mensen, schrikken ze soms.

Afhankelijkheid van personen omdat jij jezelf niet meer kan wassen, verschonen, aankleden, dat is voor iedereen een schrikbeeld. Dat anderen dat voor jou moeten doen, brengt je juist uit balans: Wil ik zo verder, ben ik alleen nog maar een last voor anderen?

Hoe het is om zo te leven weten we niet. Dan wordt het aanvaarden. Moeilijk! Als dat bereikt is, komt er overgave en rust. Ik ken twee mensen, totaal overgeleverd aan anderen, met een rust en blijmoedigheid waar ik steeds weer door geraakt word. Ondanks hun lijden en verdriet sterken zij anderen. Deze veerkracht stijgt in mijn ogen uit boven de kunst van het aanvaarden. Dat kunnen mensen soms ook. (WH)

COLOFON

CSWO: informatie voor Wageningse ouderen

Verschijnt 15 februari 2017

Deze pagina verschijnt vier keer per jaar, onder verantwoordelijkheid van CSWO, het Coördinatieorgaan Samenwerkende Wageningse Ouderenorganisaties. Deze pagina is te downloaden van de website cswow.org/senior/

De redactie bestaat uit: P. van Ginneken en W. Hermanussen-Arts

Foto's: B. Hermansz

Eindredactie: J. Mars

Bijdragen en reacties zijn welkom bij het redactieadres: Geertjesweg 102, Wageningen; mail: senior@cswow.org

www.cswow.org